

***Toda una vida* - Robert Seethaler**

En poc més de cent pàgines, Robert Seethaler (Viena, 1966) ha escrit la vida d'Andreas d'ençà que és adoptat fins que sent el seu últim glatit en un estable, molts anys després. Entremig, viu en condicions duríssimes en una vall dels Alps amb l'únic parèntesi de la guerra i de l'empresonament a Rússia. Altres fites són l'emancipació familiar, la feina, el casament, la mort de la dona, la transformació en un vell solitari.

Toda una vida està presentada per un narrador que assumeix el punt de vista d'Andreas, només que amb un llenguatge molt més elaborat que el seu. La novel·la és l'elaboració gramatical i literària dels pensaments i les vivències d'un home rude, d'educació limitada, que amb prou feines parla. La bellesa del llibre prové d'aquest contrast. Si bé elemental, el protagonista practica una moral sòlida, té una sensibilitat oculta i se sent agraït al món.

Robert Seethaler se serveix generosament de l'el·lipsi. En comptes d'endinsar-se en descripcions detallades, s'entreté en detalls significatius. La novel·la transcorre en un entorn bell i extrem, on predomina el sector primari fins que es construeix el telefèric i, més endavant, hi arriba el turisme en massa. Una de les escenes mostra un jove esquiant per damunt d'on havia estat situada la casa que Andreas va construir amb les seves mans.

Si totes les novel·les tracten sobre el pas del temps, aquesta té la particularitat d'evitar qualsevol element sobrer. Andreas és fidel com un gos, i no gaire més complex en el pla psicològic. *Toda una vida* transita per la fina línia que separa la sàvia acceptació del que és inevitable i el conformisme acrític. Al final dels seus dies, Andreas no se sent culpable de res, però sabem que es va presentar voluntari a la Wehrmacht i que va ser un més dels soldats que es va dirigir a la conquesta d'un altre país. En aquest sentit, la novel·la reproduïx l'ambigüitat de la sèrie alemanya *Heimat*, on semblava tan natural i inevitable treballar la terra com dur un braçalet amb l'esvàstica. Andreas podria haver estat un personatge secundari d'aquesta sèrie, l'ancià de qui ningú coneix el passat i que un dia es mor en solitud. Robert Seethaler ha escrit amb mestria l'equívoca història d'un personatge que es comporta com una fulla enduta pel destí.